

« zurück blättern vor »

BINDAL subst. m., ab 1472; auch *bindał*; ‘Binde, Band, Haarband als Kopfschmuck, eine Art Diadem; auch Bandage’ – ‘*przepaska, taśma, wstęga, ozdobna opaska na głowę, rodzaj diademu; też bandaż*’: 1472 Rost nr 1564, STP *Bindal* <*s*>*tigmatis*. ◦ 1484 Reg 709, STP <*Syo*>*stry nye mayą chodzicz w byndalyech albo w zwoyczoch, albo w rąbkoch yedwabnych*. ◦ (1689) 1693 Haur Sk. 354, L *Koron też kobiety używaią na bindały, bindasy*. ◦ (1856) 1871 Korz.J.Wdow. 502, DOR *Odeszła z przełożoną i asyistentką pomiędzy inne siostry, gdzie podczas psalmu, który chór zaintonował, przewiązano jej czoło bindalem, dano około twarzy biały barbet i upięto na głowie jej czarne velum*. ◦ †1887 Krasz., SW *Przewiązano jej (zakonnicy) czoło bindalem*. – STP, L, SWIL, SW, LSP, DOR. ◦ **Var:** *bindal* subst. m., 1472 Rost nr 1564, STP – STP, SW, DOR; *bindał* subst. m., (1689) 1693 Haur Sk. 354, L – STP, L (zan.), SWIL, SW (m.u.), LSP. ◦ **Etym:** mhd. *bendel* subst. m., ‘Binde, Band’, LEX. ◦ **Der:** *bindalik* subst. m., 1635 Petr. Wod. 41, L, zuerst geb. L. ❖ Der Vokal /i/ ist rätselhaft; etwa hyperkorrekt unter dem Einfluß des Krakauer Deutschen? Die Form *bindas* ist unklar.

« zurück blättern vor »